

inden det tidspunkt, hvor tilladelse/forudgående udtalelse er nødvendig, dvs. inden den 1. april 1999 (for de private dataansvarlige) og inden den 1. oktober 1999 (for de offentlige myndigheder).

Til stk. 3

Bestemmelsen indebærer, at justitsministeren - ved bekendtgørelse - kan forlænge de frister, der er fastsat i stk. 1 og 2.

Bestemmelsen tager sigte på den situation, at det i praksis ikke er muligt eller meget vanskeligt at overholde de fastsatte frister. Vurderingen af, om fristerne bør forlænges, vil ske på baggrund af en udtalelse fra tilsynsmyndigheden (Datatilsynet).

Det forudsættes, at der i givet fald vil blive tale om at forlænge fristerne med 6 måneder, eventuelt 1 år. Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af direktivets artikel 32, stk. 2, at medlemsstaterne bl.a. påser, at behandlinger i medlemslandene, der allerede er iværksat på ikrafttrædelsesdatoen for direktivet, bringes i overensstemmelse med direktivets bestemmelser senest den 24. oktober 2001.

Til stk. 4

Fra og med den 1. oktober 1998 skal spørgsmålet om, hvorvidt en behandling af oplysninger er lovlig, bedømmes efter lovens behandlingsregler, jf. afsnit II.

Disse regler skønnes at give mulighed for, at behandling af oplysninger (registrering, videregivelse m.v.), som foretages efter de hidtil gældende regler, også kan finde sted efter den 1. oktober 1998.

I bestemmelsen fastsættes det dog, at tilsynsmyndigheden efter ansøgning i ganske særlige tilfælde kan dispensere fra lovens behandlingsregler med hensyn til behandlinger, som er iværksat før den 1. oktober 1998.

Bestemmelsen forudsættes at have et meget snævert anvendelsesområde. Der sigtes navnlig til en eventuel situation, hvor en privat dataansvarlig - som følge af de nye behandlingsregler - fuldstændigt må ophøre med en behandling af oplysninger (registrering eller videregivelse), der er iværksat efter de hidtil gældende regler, og derved lider væsentlig økonomisk skade, f.eks. fordi virksomheden må lukke.

Der kan alene dispenseres fra lovens behandlingsregler, jf. afsnit II. Der kan således f.eks. ikke dispenseres fra reglerne i lovens afsnit III om den registreredes rettigheder. Der kan heller ikke dispenseres fra f.eks. anmeldelsesordningen i afsnit V, jf. herom stk. 1 og 2.

Det er selvsagt en forudsætning for at dispensere, at dispensationen ikke er i strid med direktivet.

Til § 78

Til stk. 1

I bestemmelsen fastsættes det, at behandlinger, som inden den 1. oktober 1998 er anmeldt til Registertilsynet efter § 2, stk. 3, 2. pkt., i lov om private registre m.v., kan fortsætte efter de hidtil gældende regler indtil den 1. oktober 2001. Datatilsynet udøver den kompetence, som tilkommer Registertilsynet efter de nævnte regler.

Efter § 2, stk. 3, 2. pkt., i lov om private registre m.v. må registrering af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, der alene finder sted til videnskabelige eller statistiske formål, kun ske efter anmeldelse til Registertilsynet. Tilsynet kan fastsætte nærmere vilkår for registeret til beskyttelse af den registreredes privatliv. Der var pr. 1. november 1997 ca. 2460 igangværende registre, som var anmeldt efter den nævnte bestemmelse i lov om private registre m.v.

Hvis der efter den nævnte bestemmelse anmeldes et register til Registertilsynet inden den 1. oktober 1998, indebærer bestemmelsen, at tilsynsmyndigheden (Datatilsynet) kan fastsætte vilkår for dette register efter loven om private registre m.v., selv om dette sker den 1. oktober 1998 eller senere. Tilsvarende er det Datatilsynet, der fører tilsyn med overholdelsen af vilkårene efter reglerne i lov om private registre m.v.

Et forsknings- eller statistikregister, der er omfattet af bestemmelsen, kan - på et hvilket som helst tidspunkt inden den 1. oktober 2001 - vælge at indgive anmeldelse til Datatilsynet, således at registret omfattes af den nye lovs regler.

Til stk. 2

Bestemmelsen indebærer, at den registrerede for behandlinger, der er nævnt i stk. 1 - uanset at loven i øvrigt ikke finder anvendelse, jf. stk. 1 - fra den 1. oktober 1998 kan kræve berigtigelse, sletning eller blokering af oplysninger, der er urigtige eller vildledende, eller som opbevares på en måde, der er uforenelig med de legitime formål, som den dataansvarlige følger, f.eks. opbevares sikkerhedsmæssigt uforsvarligt. Datatilsynet fører tilsyn hermed efter reglerne i lovens kapitel 16.

Bestemmelsen er fastsat på baggrund af direktivets artikel 32, stk. 2, sidste pkt.